

Eén jaar trainer en expert Visuele Leersysteem

“Beelddenken bestaat niet”.

Met deze uitspraak werd ik onlangs geconfronteerd toen ik in gesprek ging met een school, waar een ouder aan de bel had getrokken, omdat de leerprestaties op het gebied van lezen en spelling bij hun kind stagneerden. Deze ouder werd attent gemaakt (en telde een en een bij elkaar) op het Visuele Leersysteem door het verschijnen van een artikel in de Limburgse dagbladen.

Het Visuele Leersysteem, Beelddenken, wordt nog niet frequent herkent en erkent. Vaker kom ik leerlingen tegen die na een weg van onderzoeken (dyslexie, ADHD, PDD NOS) toch bij mij komen, omdat ouders niet gerust gesteld zijn in de reguliere gang van zaken. En wat blijkt: de achterliggende oorzaak blijkt dan toch de voorkeur voor het denken in beelden te zijn.

Samenwerkingsverbanden bieden reeds cursussen aan om leerkrachten attent te maken op beelddenken. Laatst mocht ik kennis nemen van deze, verkorte, cursussen. Mooi, om hiermee een kleine inkijk te krijgen, maar veel meer zoden zet het echter niet aan de dijk. De meeste theorieën en bijbehorende interventies zijn gericht op de “Ik leer anders”-methode van Agnes Oosterveen. Een goede methode voor wie snel een succesje wil halen. Zelf ben ik ook trainer in deze methode en de eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat ik dit ook in mijn begeleiding toepas. Niets is tenslotte mooier voor een kind dan een succeservaring. Echter, enige diepgang biedt dit niet. Dan liever de “Leren Leren”-methode van “Kind in beeld” van Marion van de Coolwijk.

Beelddenken is veel meer een art of living. Je bent een beelddenker, je hele leven lang. Je kunt dit gaandeweg compenseren door je talige kant ook goed te ontwikkelen, maar je blijft toch je specifieke positieve, maar ook negatieve kenmerken behouden. Met andere woorden: je bent creatief, maar hebt wel wat meer tijd nodig. Je kunt out of the box denken, maar kunt ook moeilijk van je ingeslagen pad afwijken. Je kunt 7 balletjes tegelijkertijd in de lucht houden, maar het gevaar van overbelasting ligt op de loer. Je kunt je talige kant stevig ontwikkelen, maar zult steeds opnieuw je (geschreven) werk frequent moeten controleren op spellingfoutjes of het overslaan van kleine woordjes die geen betekenis hebben. Hoe ik dat weet? Ik betrap mij er iedere dag weer op. Noem het bewust bekwaam en of ik ooit onbewust bekwaam word hierin, waag ik te betwijfelen.

Je zelf beter leren kennen en weten hoe je met je kwaliteiten als beelddenker kunt, dan wel moet, omgaan. Dat is mijn credo en pionierschap in dezen. Ik heb het afgelopen jaar mogen ervaren hoe kinderen, ouders, maar ook leerkrachten struggelen door het feit dat ze niet achter de ware aard van de problematiek kunnen komen. Een screening, waarbij het Wereldspel van onschatbare waarde is, en enkele weken begeleiding doen dan opeens wonderen. Een kind komt in zijn kracht te zitten en bloeit op. Er komt weer een glimlach op het gezicht, want het kind leert zijn gave te handelen. Faalangst verdwijnt als sneeuw voor de zon en door het weer emotioneel vrij kunnen zijn, worden de leerprestaties beter.

Hoe mooi kan je vak als begeleider dan zijn.